

De Waterdoop

(Water Baptism)

Oorzaak van verwarring

door C. HASKELLYADON

ONS MENSEN, die geloven IN en de water-doop toepassen MET onderdompeling in de Naam van de Here Jezus Christus, wordt vaak door andere groepen het verwijt gemaakt dat wij hiermee verwarring stichten. Zou U de moed kunnen opbrengen dit onderwerp eens van ons standpunt te benaderen?

Laten we dan eens beginnen met een reis te maken door het Boek der Handelingen en de kerken bezoeken die door verschillende Apostelen in verschillende steden en onder verschillende geslachten van mensen waren opgericht. Daarbij speciaal eens acht gevend of er onder hen ook verwarring bestond omtrent de „waterdoop“.

In het Boek der Handelingen vinden we negen vermeldingen van doopdiensten. Geen twijfel dat er nog andere zijn, maar deze negen vormen dan toch wel alle welke zijn weergegeven onder de bediening der Apostelen. Zeven van de negen vermeldingen van „doop“ behoren tot de oprichting van zes verschillende kerken. De andere twee vermelden de doop van de Moorman en die van Sau-lus. We willen in de eerste plaats een onderzoek instellen bij de zes kerken waarvan de leden door de Apostelen waren gedoopt.

DE KERK TE JERUZALEM

- Hand. 2: 37-41-

Aan de Joden, welker harten verslagen waren door zijn boodschap, gaf Petrus de volgende instructie:

„Bekeert U, en een ieder van U worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen“.

We mogen in aanmerking nemen dat het hier de geboortedag der kerk betrof. Petrus beging daarbij zeker geen fout, want God zegende zijn bediening met omtrent 3000 zielen die zijn woorden gaarne aannamen en gedoopt werden.

DE KERK VAN SAMARIA

-Hand. 8:12-17-

De mensen van Samaria geloofden de prediking van Filippus aangaande het Koninkrijk van God en de Naam van Jezus Christus. Daarom werden beiden, zowel MANNEN als VROUWEN (geen babies), gedoopt in de Naam van Jezus Christus. Waar had Filippus de formule van de doop in de Naam van Jezus Christus vandaan? Zonder twijfel van zijn kerk in Jeruzalem.

DEKERKTECESARÉA

-Hand. 10:44-48-

Terwijl Petrus de heidenen te Cesaréa van Jezus predikte, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. Onmiddellijk daarop werd een doopdienst gehouden, want hij (Petrus) beval hen dat zij gedoopt zouden worden in de Naam des Heren. De vertaling van Petrus Canisius zegt: „.....in de Naam van Jezus Christus". Zo zien we dat zowel de Joden van Jeruzalem, de mensen van Samaria, alswel de heidenen van Cesaréa, allen werden gedoopt in dezelfde NAAM.

DE KERK VAN FILIPPI

-Hand. 16:14, 15, 25 en 34-De eerste bekeerling in Europa was een vrouw genaamd Lydia, wier hart de Here opende door de prediking van Paulus. Deze, nadat zij acht had gegeven op de prediking van Paulus, werd gedoopt, alsook haar gezin. De Filippenser gevangenvaarder en zijn huisgezin werden eveneens gedoopt. Deze mensen waren de eerste leden van de kerk te Filippi. Er wordt niets van gezegd in wat Naam deze mensen waren gedoopt, maar, zoals we later zien, doopte Paulus de Efeziërs in de Naam van de Here Jezus. Daarom is het dan ook duidelijk dat de bekeerlingen te Filippi in de Naam van de Here Jezus waren gedoopt.

DE KERK TE CORINTHE

-Hand. 18:1-11-

De eerste vruchten van Paulus' bediening in Corinthe waren Crispus en zijn huishouding, benevens anderen die geloofden en gedoopt waren. In de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs vinden we de aanwijzing in welke Naam zij waren gedoopt - I Cor. 1:13: „.....is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus' naam gedoopt?" Er is geen twijfel mogelijk dat de Corinthiërs waren gedoopt in de Naam Desgenen Die voor hen gekruisigd was.

DE KERK VAN EFEZE

-Hand. 19:1-7-

Hier vond Paulus sommige discipelen die alleen van de doop van Johannes hadden gehoord. Na hen echter de zaken van het Evangelie duidelijk te hebben gemaakt, doopte Paulus hen in de Naam van de Here Jezus. God gaf getuigenis aan hun gehoorzaamheid, door hen te vullen met de Heilige Geest, waarna zij in vreemde talen begonnen te spreken en profeteerden.

In Hand. 8 : 34-39 vinden we dat Filippus de Moorman doopte. Daarbij is het niets buitengewoons om te geloven dat, waar Filippus de mensen van Samaria doopte in de Naam van Jezus Christus, hij de Moorman desgelijks heeft gedoopt.

De laatste vermelding van „doop", welke we in overweging mogen nemen is die van de Apostel Paulus - Hand. 9:15. Paulus werd gezegd dat hij de Naam van Jezus moest uitdragen voor de heidenen. Zijn persoonlijk getuigenis vinden we in het 22ste hoofdstuk van Handelingen, en daarvan het 16de vers. Hij citeerde wat Ananias sprak:„ En nu, wat vertoeft gij, sta op en laat u dopen, aanroepende de Naam des Heren". Ook in Rom. 6 : 3 zegt Paulus „.....zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, zijn wij in Zijn dood gedoopt". Paulus spreekt hier over hen die gedoopt zijn in Jezus Christus, met inbegrip van zichzelf.

De Galatiërs waren in Christus gedoopt -Galaten 3 : 27. Maar ook de Kolossensen waren met Hem begraven in de doop - Kolossensen 2:12. Het was simpel de doop in de „Naam van de Here Jezus Christus", zonder uitzondering of verontschuldiging voor een andere formule.

We hebben elke doop, zoals die onder de bediening der apostelen is vermeld, aangehaald. Daarbij hebben wij geen enkel conflict aangetroffen. Willen wij deze zaak eerlijk onder ogen zien, dan kan door niets worden aangetoond dat er in de vroegere gemeente verwarring over heeft bestaan. Wél zullen er ongetwijfeld zijn die hun gedachten laten gaan naar Matthéus 28 : 19. Maar zeker is dat nergens enige vermelding wordt gevonden van een doopdienst, waarbij de Apostelen bij een bekeerling de woorden van Matth. 28:19 letterlijk hebben herhaald. Evenmin vinden we enige uitleg voor het „niet gebruiken" van de z.g.n. drieëenheidsformule, noch een poging dit overeen te brengen met de doop in de Naam van Jezus Christus. Het is genoegzaam bekend dat men de drie-in-één-formule eerst in de tweede en derde eeuw begon toe te passen. Als U hieraan mocht twijfelen kunt U de kerkgeschiedenis erover in studie nemen. Dit is de beste proef om alle twijfel uit te bannen.

Wij nemen aan dat het bovenstaande bij sommigen verwarring en twijfel zal opwekken, want het wordt praktisch nergens zo gepredikt. Maar is het daarom recht om ons er van te beschuldigen dat wij die verwarring stichten? Is het niet veel eerder de traditie die hierin de grootste rol speelt? En waaraan geeft U de voorkeur: de Bijbel, of de traditie?

Deze folder werd uitgegeven door de Verenigde Pinkster Gemeente.

Voor nadere inlichtingen gelieve U te schrijven aan: